MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.137/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către Biroul Vamal Tg.Mureș, asupra contestației formulate de *dl. X*, împotriva actului constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului și a procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent.

Întrucât în cauză a fost declanșată procedura de cercetare penală, prin Decizia nr.282/2004, D.G.F.P. Mureș a suspendat soluționarea contestației până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Serviciul Juridic din cadrul Administrației Finanțelor Publice Reghin a comunicat faptul cã, prin Sentința pronunțată de Tribunalul Mureș, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia a Curții de Apel Mureș s-a admis acțiunea formulată de dl. X, împotriva Deciziei nr.282/2004 a D.G.F.P. Mureș și s-a dispus soluționarea pe fond a contestației.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este în competența organelor specializate din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Faţă de aspectele contestate se reţine că, la controlul "a posteriori" efectuat asupra certificatului EUR. 1 - document în baza căruia la importul autoutilitarei derulat în baza chitanţei vamale s-a acordat regimul tarifar preferenţial potrivit Protocolului referitor la definirea noţiunii de "produse originare" şi metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, şi Comunităţile Europene şi statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002,- nu a fost confirmată autenticitatea acestuia de către autoritatea vamală germană.

În consecință, prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului încheiat de organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș s-a stabilit în sarcina petentului o diferență de drepturi vamale reprezentând taxe vamale și taxă pe valoarea adăugată.

Totodată, prin procesul-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș au stabilit în sarcina petentului dobânzi și penalități de întârziere.

- **B)** În susținerea contestației înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș sub petentul invocă următoarele:
- analizând motivele invocate de Direcția Generală Vamală, actul constatator apare ca nelegal, motiv pentru care se solicită anularea acestuia ;
- autoturismul pentru care s-au stabilit taxele vamale, a beneficiat în momentul introducerii în țară de tarif preferențial de care beneficiază bunurile fabricate în Comunitatea Europeană;

- este de notorietate faptul că dovada provenienței unui bun din Comunitatea Europeană se face cu certificatul Eur 1, certificat prezentat în momentul definitivării operațiunii vamale;
- faptul că la controlul a posterior exportatorul nu a fost găsit, nu determină pierderea dreptului de a beneficia de regim vamal preferențial deoarece, pe de o parte faptul că vânzătorul autovehiculului nu a fost găsit nu poate produce astfel de consecințe, iar pe de altă parte singura condiție pentru a beneficia de aplicarea regimului tarifar preferențial este ca bunul care face obiectul operațiunii vamale să fie fabricat în Comunitatea Europeană, dovadă pe care petiționarul a făcut-o la momentul vămuirii bunului prin prezentarea certificatului EUR 1;
- atâta timp cât nu s-a făcut dovada că certificatul Eur 1 ar reprezenta un fals, iar autoturismul importat nu ar fi fost fabricat în Comunitatea Europeană, susținerea potrivit căreia exportatorul nu a fost găsit la adresa specificată, nu poate produce consecințe juridice și cu atât mai mult consecințe atât de grave, de natură a anula efectele acestui certificat;
- cert este faptul că certificatul prezentat este eliberat de autoritățile vamale germane, autoturismul importat fiind fabricat în Comunitatea Europeană;
- ar fi absurd să se pretindă cumpărătorului după mai bine de 2 ani de la achiziționarea autovehiculului, să răspundă pentru negăsirea vânzătorului la o adresă și cu atât mai absurd ca acest lucru să producă pierderea calității de bun produs în Comunitatea Europeană;
- solicită suspendarea executării a actelor atacate, deoarece executarea acestor sume ar avea grave consecințe, întrucât penalitățile și dobânzile au fost stabilite pentru 2 ani deși nu există nici un fel de culpă din partea sa.
- **C)** Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, la importul derulat de dl. X pentru care a fost eliberată chitanța vamală s-a acordat un regim tarifar preferențial, pe baza datelor înscrise în certificatul EUR. 1, în temeiul Protocolului privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002.

Potrivit adresei Autorității Naționale a Vămilor, înregistrată la Direcția Regională Vamală Cluj și la Biroul Vamal Tg.Mureș administrația vamală germană a comunicat faptul că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului de origine EUR 1 nu a fost găsit la adresa data, astfel încât nu a fost posibilă efectuarea unui control ulterior. În consecință nu se poate confirma dacă autovehiculul în cauză este originar în sensul Acordului european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, iar autoturismul acoperit de certificatul în cauză, nu beneficiază de regimul tarifar preferențial.

La art.32 din protocolul menționat anterior se prevede că "1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. [...]

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii

reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale".

Art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, prevede că: "În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamala ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare".

Adresa emisă de administrația vamală germană este rezultatul concret al unui demers legal reglementat de art.106 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 și art.32 din protocolul anterior menționat.

Avându-se în vedere art.32 din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, la fel de important ca a dovedi că este de origine comunitară autoturismul respectiv este și stabilirea autenticității certificatului EUR 1, respectiv a confirmării acesteia de către autoritatea vamală a țării exportatoare.

În temeiul art.32 alin.6 din protocolul invocat, faptul că răspunsul dat de autoritatea vamală germană nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentelor, este de natură a conduce la refuzul acordării preferințelor tarifare actul constatator fiind întocmit în mod legal, în temeiul art.107 din regulamentul citat. Se reține că Biroul Vamal Tg-Mureș nu avea dreptul să retragă preferințele tarifare numai în situația în care răspunsul dat de autoritatea vamală germană conținea date suficiente atât pentru determinarea autenticității certificatului EUR 1 cât și a originii reale a autoutilitarei.

În drept, potrivit Titlului III Libera circulație a mărfurilor Cap. 1 Produse industriale din Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr.20/1993, s-a prevăzut reducerea progresivă și în final abolirea integrală a taxelor vamale de import aplicabile în România, pentru produsele industriale originare din comunitate.

La art. 105 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, se precizează: "Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale **se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor** și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu". De asemenea, art. 16 din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001 prevede: "Condiții generale

- 1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:
- a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;[...]".

În temeiul art.106 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001: "Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri:

- a) când se constată neconcordanțe între datele înscrise în dovada de origine și celelalte documente care însoțesc declarația vamală. În acest caz regimul preferențial se acordă numai după ce se primește rezultatul verificării, care atestă conformitatea;
- b) când se constată neconcordanțe formale care nu impietează asupra fondului. În aceste cazuri autoritatea vamala acordă regimul preferențial și ulterior solicita verificarea dovezii de origine;

c) în orice alte situații decât cele prevăzute la lit. a) și b), în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine."

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este reglementată de art.17 din protocolul în baza căruia a fost acordată preferința tarifară, care prevede:"1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte conditii stipulate în acest protocol.[...]".

Referitor la susținerea petentului cu privire la faptul că, autoturimul pentru care s-au stabilit taxele vamale a beneficiat în momentul introducerii în țară de tarif preferențial de care beneficiază bunurile fabricate în Comunitatea Europeană, menționăm că autoritatea vamală română a prezumat, cand a fost prezentată dovada de origine, caracterul licit și *bona fides* prin faptul că inițial autoturismul importat de aceasta a fost taxat ținându-se cont de regimul tarifar preferențial, fiind luat în considerare certificatul EUR. 1. În forma în care a fost prezentată, dovada de origine nu putea fi invalidată pe loc de către birourile vamale, în lipsa unui control efectuat de autoritățile vamale din țara exportatorului, la sediul acestuia.

Faptul că exportatorul nu a fost găsit la adresa indicată, pune sub semnul întrebării autenticitatea certificatului EUR 1. Exceptarea importului autoutilitarei, de la plata taxelor vamale care potrivit regulii generale, sunt în cotă de 30 % este o preferință tarifară stabilită prin Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr.20/1993.

Referitor la susținerea petentului că nu există nici un fel de culpă din partea sa, se reține că stabilirea diferenței de drepturi vamale ce face obiectul actului constatator nu este o sancțiune aplicată petentului ci este doar urmarea retragerii preferințelor tarifare. Dacă importatorul consideră că a fost indus în eroare de exportator, el are posibilitatea de a acționa pentru recuperarea pagubelor de la acesta, bugetul statului urmând a nu fi privat de sumele care i se cuvin.

Referitor la faptul că a fost făcut după 2 ani controlul dovezii de origine, pe lângă prevederile legale mai sus citate se mai reține și faptul că art.61 alin.1 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României prevede că: "(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor", respectiv cele precizate la art.373 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, potrivit cărora "Controlul vamal ulterior se exercită pe o perioadă de 5 ani de la data acordării liberului de vamă. În cadrul aceluiași termen pot fi încasate sau restituite diferențe de drepturi vamale constatate".

Potrivit art.32 alin.(6) din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, avându-se în vedere răspunsul dat de autoritatea vamală germană, în mod legal a fost refuzată acordarea preferințelor și a fost stabilită diferența de drepturi vamale, prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului.

În consecință urmează a fi respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de petent în ceea ce privește obligațiile reprezentând taxe vamale și taxă pe valoarea adăugată).

În conformitate cu prevederile art.141 coroborat cu art.144 alin.1 lit.b din Legea nr.141/1997 datoria vamală, care pentru motivele prezentate este mai mare decât cea achitată când autoritatea vamală română a prezumat caracterul licit și *bona fides*, se naște la data înregistrării chitanței vamale. În consecință, în temeiul art.13 și art.13^1 din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr.108/1996 cu modificările ulterioare, art.13, art.14 alin.1 și art.169 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind executarea creanțelor bugetare, respectiv art.109 și art.114 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, petentul datorează dobânzile și penalitățile de intârziere calculate pentru neplata diferenței de drepturi vamale.

Avându-se în vedere cele anterior menţionate precum şi că petenta nu contestă cuantumul dobânzilor şi penalităţilor de intârziere, cota de dobânzi şi penalităţi aplicată, însumarea produselor dintre baza de calcul a majorărilor, dobânzilor si penalităţilor, numărul de zile de întârziere si cota de majorări, dobânzi şi penalităţi aplicată, precum şi faptul că stabilirea de dobânzi şi penalităţi de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitele, iar in sarcina petentei a fost reţinut ca fiind datorate debite reprezentând taxe vamale şi taxă pe valoarea adăugată, contestatia va fi respinsă ca neîntemeiată şi pentru capătul de cerere privind dobânzile şi penalităţile de întârziere.

Cu privire la cererea de suspendare a executării silite până la soluționarea contestației, se reține că la art.184 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede că organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului. Întrucât prin prezenta decizie s-a soluționat pe fond contestația formulată împotriva actului constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului și a procesului verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent, se reține că solicitarea acestuia a rămas fără obiect.